

# **Ewangelia z niedzieli: Aktywne oczekiwanie adwentowe**

Ewangelia z niedzieli 3 tygodnia Adwentu (rok C) wraz z komentarzem. „Przyszli także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i rzekli do niego: «Nauczycielu, co mamy czynić?»”. Podobnie jak chrzest praktykowany przez Jana wymagał nawrócenia, adwentowe oczekiwanie jest okazją do głębokiej przemiany na drodze świętości.

Ewangelia (Łk 3, 10-18) Gdy Jan nauczał nad Jordanem, pytały go

tłumy: «Cóż mamy czynić?» On im odpowiadał: «Kto ma dwie suknie, niech się podzieli z tym, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni». Przyszli także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i rzekli do niego: «Nauczycielu, co mamy czynić?» On im powiedział: «Nie pobierajcie nic więcej ponad to, co wam wyznaczono». Pytali go też i żołnierze: «a my co mamy czynić?» On im odpowiedział: «Na nikim pieniędzy nie wymuszajcie i nikogo nie uciskajcie, lecz poprzestawajcie na waszym żołdzie». Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w swych sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: «Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On będzie was chrzczył Duchem Świętym i ogniem. Ma on wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omłotu: pszenicę zbierze do

spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym». Wiele też innych napomnień dawał ludowi i głosił dobrą nowinę.

---

Komentarz Ewangelia świętego Łukasza po wydarzeniach dzieciństwa Pana Jezusa ukazuje misję Jana Chrzciciela. Ten boży człowiek, uważany za ostatniego z proroków, punkt łączności pomiędzy Starym a Nowym Testamentem, przemierzał okolice Jordanu wzywając do nawrócenia i udzielając chrztu. Jego mądrość była tak wielka, że zbliżały się do niego tłumy, aby zapytać go, co powinni czynić, jakie życie mieli prowadzić, aby naprawdę się nawrócić. Osoby które zbliżały się do Jana rzeczywiście wiedziały, że chrzest nie był jedynie symbolem, ale znakiem początku nowego życia. W historii zbawienia woda zawsze

oznacza zmianę, jak potop, który oczyszcza świat ze wszystkich grzechów albo przejście przez Morze Czerwone, które otwiera ludowi Izraela drogę do wolności. Jan odpowiada każdej grupie osób: celnikom, żołnierzom, zwykłym ludziom. Każdej z nich ukazuje drogę nawrócenia, która prowadzi do myślenia o innych, do służby społeczeństwu, do praktykowania sprawiedliwości, do odrzucenia obmowy. Advent jest dla wszystkich chrześcijan drogą nawrócenia, która ukazuje się w czynach pokutnych i modlitwie, ale która domaga się przemiany życia. I my także możemy zapytać się Pana, czego pragnie od każdego z nas: «Cóż mamy czynić?» Nasze zachowanie nie jest bez znaczenia, jak tłumaczy Jan Chrzciciel na zakończenie fragmentu, który słyszymy: Pan «Ma wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omłotu: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym».

Zanim rozpocznie się publiczne posłanie Mesjasza, jego Poprzednik przypomina nam o powadze grzechu w naszym życiu, o powadze sądu, i zaprasza nas do nawrócenia.

Ewangelia mówi nam, że «lud oczekiwał z napięciem». Znajdujemy się w czasie oczekiwania, jakim jest Adwent i jakim jest całe nasze życie na ziemi. Czekamy na Zbawiciela, czekamy na początek Królestwa Bożego i ostateczne przyjście Pana Jezusa. Ale oczekiwanie nie może być czymś biernym, ale ma być aktywną postawą, która wymaga ciągłego i nowego nawrócenia. Takie jest zaproszenie Kościoła w tych ostatnich dniach oczekiwania: „Przeto, bracia umiłowani, (...) tak stójcie mocno w Panu! (...) Pan jest blisko!” (Fil 4, 1.5).

Giovanni Vassallo // Zdjęcie:  
Dariolopresti - Canva pro

---

pdf | dokument generowany  
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-  
pl/gospel/ewangelia-z-niedzieli-  
aktywne-oczekiwanie-adwentowe/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/ewangelia-z-niedzieli-aktywne-oczekiwanie-adwentowe/)  
(24-03-2026)